

censen for 1991, 1992 og 1993 m.v., der er optrykt som bilag til lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1
ad § 13, stk. 1

Forslaget er en redaktionel ændring, der følger af forslag nr. 2, nr. 4, nr. 5 og nr. 6. Det bemærkes, at det af ændringerne til opkrævning af en fælles afgift for Danmarks Radio og TV 2, jf. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 6, følger, at bestyrelsens forslag til rammefastsættelse kun skal følges af forslag om den andel af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere, der tilfalder Danmarks Radio.

Til nr. 2, nr. 4, nr. 5 og nr. 6
ad § 14, § 15 v, § 15 w, stk. 2, og § 15 æ

Efter § 14 og § 15 v, stk. 3, i den gældende lov fastsættes licensafgifterne til Danmarks Radio og TV 2 årligt af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg.

Samtidig fastsætter ministeren ifølge § 15 v, stk. 4, med tilslutning fra Folketingets finansudvalg den andel af TV 2-Reklameselskabets overskud, som skal indbetales til TV 2-fonden.

Endelig fastsætter ministeren ifølge § 15 w, stk. 2, med Finansudvalgets tilslutning årligt størrelsen af en statsgaranti til sikring af de nødvendige midler til driften af TV 2-virksomheden.

For at give mulighed for, at de økonomiske rammer for Danmarks Radios og TV 2's virksomhed kan fastlægges for flere år ad gangen, vil der som aftalt nu blive indført hjemmel til, at licensafgiften kan fastsættes for ét eller flere år ad gangen.

Der vil samtidig blive indført hjemmel til, at overførslen af TV 2-reklameselskabets overskud til TV 2-fonden, samt størrelsen af statsgarantien til sikring af driften af TV 2, ligeledes kan fastsættes for ét eller flere år ad gangen.

Den foreslåede ændring, der medfører, at hovedbestemmelsen om fastsættelse af licensafgifterne fremover vil fremgå af § 15 æ om afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere, som er fælles for Danmarks Radio og TV 2, medens bestemmelserne om Danmarks Radios og TV 2's andel af licensindtægterne hovedsagelig vil bestå af en henvisning til § 15 æ, har desuden til hensigt at tydeliggøre, at der, som fastsat i aftalen af 12. juni 1990, i fremtiden kun fastsættes én samlet størrelse for afgiften. Denne afgift betales som hidtil for benyttelsen af radio- og tv-mottagere.

Desuden foreslås det med forslagets § 15 æ, stk. 2, at også TV 2 fremover inddrages i eventuelle forhandlinger mellem kommunikationsministeren og socialministeren om ændringer af reglerne om nedsættelse eller bortfald af licensafgiften.

Endelig indebærer forslagets § 15 æ, stk. 3, der overfører reglerne fra den hidtidige § 21 vedrørende pligten til at give meddelelse om køb og salg m.v. af radio- og fjernsynsmottagere til § 15 æ, at reglerne om afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere nu er samlet ét sted, nemlig i § 15 æ.

Derudover indeholder de foreslåede bestemmelser ingen ændringer af de hidtidige regler om fastsættelsen af licensafgifter m.v.

Til nr. 3
Forslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 7-9
ad § 19 b, stk. 2 og 4

Ifølge de gældende regler må reklamer i fjernsyn kun sendes i blokke af maksimalt 5 minutters varighed.

Desuden må reklamer i TV 2 i dag ikke udgøre mere end 15 minutter daglig fordelt på blokke, hvoraf én blok skal være knyttet til regionalprogrammet. Reklametiden kan ikke overstige 10 pct. af den daglige sendetid.

Som følge af aftalen vil reglerne for reklametiden i TV 2 nu blive ændret, således at der bliver mulighed for at sende reklamer i TV 2 20 minutter dagligt beregnet som et gennemsnit for ét år ad gangen. Reklametiden må dog ikke overstige 27 minutter pr. dag, og der må maksimalt udsendes 5 reklameblokke pr. dag.

Den foreslåede ændring af § 19 b, stk. 2, og § 19 b, stk. 4, nr. 2, indebærer, at reglen om, at reklameblokkene skal begrænses til 5 minutters varighed, i fremtiden kun skal gælde for lokal-tv. Dette følger naturligt af de aftalte ændringer vedrørende reklametiden i TV 2, hvorefter reklameblokkene i TV 2 ikke længere kan begrænses til blokke af maksimalt 5 minutters varighed.

Til nr. 10
ad § 21

Forslaget er en konsekvensændring, der følger af forslag nr. 6.

Til nr. 11
ad § 22, stk. 1, nr. 4

Forslaget er en konsekvensændring, der følger af forslag nr. 6.